

РЕШЕНИЕ

№ 1782

гр. София, 18.03.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав,** в публично заседание на 25.09.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Бузова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **4430** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145–чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл.121, ал.1, т.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл).
Образувано е по жалба на Руслана Г. С. егн [ЕГН] от [населено място], [улица], ап.6 срещу Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. на председателя на Държавната комисия по хазарта (ДКХ), с която на основание чл.107, ал.1, т.7 вр. чл.7, ал.1, т.6 и чл.108 ЗДСл и чл.6, ал.3, т.6 от У. правилник на Държавната комисия по хазарта и нейната администрация е прекратено служебното й правоотношение за длъжността “главен секретар“, считано от 07.04.2014 г. Същата се оспорва като ненадлежна по форма, издадена при допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалноправните разпоредби, при несъответствие с целта на закона. Жалбоподателката сочи, че по силата на Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. на председателя на ДКХ била назначена на длъжност „главен секретар“ на ДКХ. Няколко месеца по-късно същият този орган издал оспорената Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г., приемайки, че тя не притежавала минималните ранг и професионален опит по Класификатора на длъжностите в администрацията, приет с ПМС № 129/12 г. Било

правен абсурд един и същи председател на ДКХ да издаде два абсолютно противоречиви акта – най-напред, назначавайки я на длъжността „главен секретар“ и само пет месеца по-късно, освобождавайки я за това, че не отговаряла на нормативните условия за заемането ѝ. В действителност имала изискуемите се ранг и професионален опит. Формата на Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. не била надлежна - от мотивите ѝ не се разбирало дали служебното правоотношение се прекратява за липсата на ранг и/или на професионален опит и на какъв точно (уточнение в с.з. на 26.06.2014 г.). В петитум жалбоподателката иска Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. да бъде отменена и да ѝ се присъдят разноските по делото.

Ответникът председателят на Държавната комисия по хазарта - [населено място] чрез процесуалния си представител юрк. К. оспорва жалбата по съображения, изложени в писмена защита.

Съдът прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. с чл.144 АПК, при което от фактическа страна установи:

Видно от преписите–извлечения от Трудова книжка № 1/1990 г. и Трудова книжка № 7/2000 г., Р. Г. С. е работила по трудов договор с [фирма] – С. като „сътрудник“ от 12.10.1992 г. до 12.04.1993 г. при зачетен трудов стаж от 6 месеца, с [фирма]–С. като „сътрудник“ от 01.01.2000 г. до 01.10.2001 г. при зачетен трудов стаж от 1 година и 9 месеца и с [фирма] – С. като „юридически съветник“ от 01.10.2001 г. до 01.06.2002 г. при зачетен трудов стаж от 8 месеца.

С трудов договор № 274/10.12.2004 г. по чл.67, ал.1, т.1 КТ, ДХК като работодател е възложила, а Р. Г. С. като служител е приела да изпълнява длъжността „главен специалист“ с място на работа в Отдел „Административно-правно и информационно обслужване и сигурност на информацията“ (АПИОС), Дирекция „Финансово стопански дейности, административно-правно и информационно обслужване“ за неопределено време. Видно от преписа-извлечение от Трудова книжка № 7/2000 г., тя е заемала тази длъжност без преназначаване от 09.12.2014 г. до 12.06.2007 г. при зачетен трудов стаж на нея от 2 години, 6 месеца и 2 дни. Трудовото ѝ правоотношение за нея е прекратено по взаимно съгласие със Заповед №

148/12.06.2007г. на председателя на ДКХ на основание чл.325, т.1 КТ.

Със Заповед № 149/12.06.2007г. на председателя на ДКХ на основание чл.9 и чл.12 вр. чл.15 ЗДСл и чл.5, ал.2, т.1 от У. правилник на ДКХ и нейната администрация, Р. Г. С. е назначена за държавен служител на длъжността „главен експерт“, с ранг III-ти младши, в отдел „Финансово–стопански дейности“, Дирекция „Финансово-стопански дейности, административно–правно и информационно обслужване“ в ДКХ за срок до завръщане на титуляра, считано от 12.06.2007 г.

Със Заповед № 161/25.06.2007г. на председателя на ДКХ на основание чл.82, ал.1 и чл.12 ЗДСл и чл.5, ал.2, т.1 от У. правилник на ДКХ и нейната администрация Р. Г. С. е преназначена на длъжността „старши юрисконсулт“, с ранг III младши, отдел „АПИОСИ“, Дирекция „Финансово стопански дейности, административно-правно и информационно обслужване“ на ДКХ, считано от 25.06.2007 г.

Представени са всички длъжностни характеристики за посочените по-горе длъжности, връчени на Р. Г. С., както следва: за „главен специалист-юрист“ в отдел „АПИОСИ“ от 27.11.2006 г., за „главен експерт“ в отдел „Финансово–стопански дейности“ на 12.06.2007 г. и за „старши юрисконсулт“ в отдел „АПИОСИ“ на 25.06.2007 г.

Официално е удостоверено съгласно чл.110 ЗДСл с вписвания по Служебна книжка № 33/12.06.2007г., серия Л 15260, че Р. Г. С. е изпълнявала в ДКХ длъжността „старши юрисконсулт“ в Отдел „АПИОСИ“ с ранг III-ти младши от 12.06.2007 г. до 01.04.2001 г. и с ранг II-ри младши по Заповед № 2/05.01.2010 г. от 01.04.2011 г. до 08.04.2013 г. С това съдържание, според следващото вписване по чл.112, ал.1, т.7 ЗДСл, служебното ѝ правоотношение е прекратено на основание чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл, считано от 08.04.2013 г. при зачетен служебен стаж от 12.06.2007 г. до 08.04.2013 г. в размер на 5 години, 9 месеца и 26 дни.

Жалбоподателката не е била заета по трудово правоотношение и/или служебно правоотношение от 08.04.2013 г. до 10.10.2013 г. - констатация по оригиналите на трудовата и служебната ѝ книжки в с.з на 25.06.2014 г.

Със Заповед № ДС-А-216/10.10.2013 г. на областния управител на Област С. на основание чл.16а ЗДСл и подадено заявление вх. № 94РР/33/09.10.2013 г. Р. Г. С. е

назначена за държавен служител на длъжността – началник отдел „Административно обслужване и финанси“ към Дирекция „Административно-правно обслужване и финанси и управление на собствеността“ в Областната администрация на Област С. с ранг II младши, при непълно работно време, считано от 10.10.2013 г.

С писмо изх. № 1367/16.10.2013 г. на председателя на ДКХ е поискано съгласието на областния управител на Област С. Р. Г. С. да премине на държавна служба в администрацията на ДКХ като „главен секретар“. Предложението е прието. На 16.10.2013 г. е сключено Споразумение по чл.81а ЗДСл между председателя на ДКХ, областния управител на Област С. и Р. Г. С.-началник отдел „Административно обслужване и финанси“ в Дирекция „Административно-правно обслужване и финанси и управление на собствеността“ в Областната администрация на Област С. за това същата като държавен служител да премине на държавна служба в ДКХ на длъжност „главен секретар“, считано от 21.10.2013 г. – п.І. Предвидено е председателят на ДКХ в 3-дневен срок да издаде акт за назначаването на служителя – п.ІІ, след което областният управител на Област С. да прекрати служебното й правоотношение с Областната администрация на Област С. – п.ІІІ.

На 16.10.2013 г. председателят на ДКХ е утвърдил длъжностна характеристика за длъжността „главен секретар“ в ДКХ, която е връчена на Р. Г. С. срещу подпис на същата дата.

Със Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. на председателя на ДКХ на основание чл.9 вр. чл.81а ЗДСл, чл.6, ал.3, т.6 от У. правилник на ДКХ и на нейната администрация и сключеното по-горе споразумение по чл.81а ЗДСл от 16.10.2013 г. държавният служител Р. Г. С. с образование: висше – квалификационна степен „магистър“, специалност „право“, диплома серия Б.-2004, рег. № [ЕГН]/2004 г., издадена от Б. Свободен Университет е назначена на длъжността „главен секретар“ в ДКХ, с ранг V-ти младши, считано от 21.10.2013 г. Препис от тази заповед е връчен Р. Г. С. на 17.10.2013 г. срещу подпис. Не е обжалвана от нея и съответно не е съдебно отменяна.

Със Заповед № ДС-пр-5/18.10.2013 г. на областния управител на Област С. на основание чл.103, ал.1, т.9 вр. чл.81а ЗДСл във връзка с посоченото по-горе споразумение по чл.81а ЗДСл рег. № 0401/16.10.2013 г. е прекратено служебното

правоотношение на Р. Г. С. за длъжността - началник отдел „Административно обслужване и финанси“ в Дирекция „Административно-правно обслужване и финанси и управление на собствеността“ в Областната администрация на Област С., считано от 21.10.2013 г. По това служебно правоотношение с вписване по чл.112, ал.1, т.8 ЗДСл в Служебна книжка № 33/12.06.2007г., серия Л 15260 ѝ е признат служебен стаж в размер на 11 дни.

Със Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. на председателя на ДКХ на основание чл.107, ал.1, т.7 вр. чл.7, ал.1, т.6 и чл.108 ЗДСл и чл.6, ал.3 от У. правилник на ДКХ и на нейната администрация е прекратено служебното правоотношение с Р. Г. С. на длъжност „главен секретар“ в ДКХ, считано от 97.04.2014 г. Посочените в заповедта причини са, че служителят не притежава минималния ранг и професионален опит, необходими за заемане на длъжността „главен секретар“ съгласно изискванията за ръководно ниво 3А от Класификатора на длъжностите в администрацията, приет с ПМС № 129/12 г.

Според вписването по чл.112, ал.2, т.8 ЗДСл по Служебна книжка № 33/12.06.2007г., серия Л 15260, по това служебно правоотношение времето от от 21.10.2013 г. до 07.04.2014 г. е зачетено за служебен стаж на Р. Г. С. в размер на 5 месеца и 16 дни.

При тази фактическа обстановка, от правна страна съдът прие:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна – държавният служител с прекратено служебно правоотношение, срещу акта за прекратяването му по чл.108 ЗДСл, подлежащ на съдебно обжалване по чл.121, ал.1, т.1 вр. чл.124 ЗДСл, при спазване на 14-дневния срок по чл.149, ал.1 АПК. Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. е връчена на Р. Г. С. на 04.04.2014 г.; броен от този начален момент срокът за съдебно оспорване е изтекъл на 18.04.2014 г.; тъй като този последен ден е бил официален празник по чл.154, ал.1 КТ (Велики петък), съгласно чл.60, ал.6 ГПК вр. чл.144 АПК не се брои и така срокът е изтекъл в първия следващ присъствен ден – 22.04.2014 г. Жалбата е изпратена тогава чрез лицензиран пощенски оператор ([фирма] с Лицензия № 3-013/06.06.2012 г. от КРС за услугите по чл.34, ал.1, т.1 ЗПУ), поради което съгласно чл.62, ал.2, изр.1 ГПК вр. чл.144 АПК срокът за

подаването ѝ не се смята за пропуснат.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл.108, ал.1, изр.1, пр.1 ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването. ДКХ към министъра на финансите съгласно чл.16, ал.1, изр.1 от Закона за хазарта (ЗХ) осъществява държавния надзор. Съгласно чл.18, ал.1, изр.1 ЗХ се състои от председател и четирима членове в състав съгласно чл.18, ал.1, изр.2 ЗХ. Следователно по статуса си ДКХ е държавна комисия по чл.19, ал.4, т.2 от Закона за администрацията (ЗА) – централен колегиален орган на изпълнителната власт към министъра на финансите за осъществяване на лицензионните и контролни функции по прилагането на ЗХ съгласно чл.50, ал.1 ЗА. Ето защо приложим е чл.50, ал.7 ЗА, съгласно който председателят на ДКХ като такъв на държавна комисия е орган по назначаването на държавните служители в администрацията ѝ. Тази обща законова разпоредба кореспондира със специалния чл.6, ал.3, т.6 от У. правилник на ДКХ и на нейната администрация, приет с ПМС № 278/2012 г. (ДВ, бр.90 от 2012 г.) по делегацията на чл.16, ал.2 ЗХ, който изрично овластява председателя на ДКХ да назначава и освобождава държавните служители в ДКХ, както и да присъжда техните рангове. Такова правомощие не е включено в изчерпателно определената с чл.22, ал.1, т.1 – 15 ЗХ компетентност на ДКХ, поради което и на основание чл.31, ал.1, т.16 ЗХ принадлежи на председателя на ДКХ като елемент от овластяването му по чл.18, ал.2 ЗХ и чл.50, ал.6 ЗА да ръководи дейността на комисията и да я представлява. Следователно председателят на ДКХ в качеството си на орган по назначаването на държавните служители в администрацията на ДКХ е бил еднолично овластен да прекрати служебното правоотношение с Р. Г. С. по чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл, без решение на ДКХ като колегиален орган. Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. е подписана лично от председателя на ДКХ, без заместване и делегация, въз основа на нормативно възложената му с чл.50, ал.7 ЗА и чл.6, ал.3, т.6 от У. правилник на ДКХ и на нейната администрация компетентност по чл.108, ал.1, изр.1, пр.1 ЗДСл, без надхвърляне на границите ѝ.

Съгласно чл.108, ал.1, изр.1, пр.2 ЗДСл служебното правоотношение се прекратява с акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за

прекръпяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Тъй като това е специална законова разпоредба, регламентираща формата за валидност на акта за прекръпяване на служебно правоотношение, доколкото тя се отклонява от общата разпоредба на чл.59 АПК за формата на индивидуалния административен акт, по правилото на чл.2, ал.1 in fine АПК има надделяващ приоритет и я дерогира. Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. има предписаната от специалния чл.108, ал.1, изр.1, пр.2 ЗДСл форма – писмена е; сочи цифрово и словесно чл.107, ал.1, т.7 вр. чл.7, ал.1, т.6 ЗДСл като правно основание за постановеното прекръпяване на служебното правоотношение; определя дължимото се на жалбоподателката обезщетение по чл.61 ЗДСл за неизползван платен годишен отпуск в размер на 4 работни дни за 2014 г. Посочените в Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. причини за прекръпяване на служебното правоотношение – непритежавани от служителя минимален ранг и професионален опит, необходими за заемане на длъжността „главен секретар“ съгласно изискванията на ръководно ниво 3А от Класификатора на длъжностите в администрацията, приет с ПМС № 129/12 г., всъщност словесно определят правното основание на Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. – понеже чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл може да се прилага при неспазването на всички условия за назначаване на държавен служител по чл.7 ЗДСл, налага се в рамките на този общ фактически състав да се уточни, че тук се прилага за нарушаване на специфичните изисквания по чл.7, ал.1, т.6 ЗДСл за минимален ранг и професионален опит. Понеже чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл препраща към чл.7 ЗДСл, който предвижда множество условия за назначаването на държавна служба в шест алинеи, първите две от които са с по шест точки, точното правно основание трябва да включва и приложимата в конкретния случай алинея и/или точка на чл.7 ЗДСл. Така се определя релевантният фактически състав, подведен към посоченото в заповедта правно основание, така да може съдебно да се провери осъществени ли са или не елементите му и законосъобразно или не е прекратено служебното правоотношение. Правната квалификация по Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. е надлежно формулирана - правното основание чл.107, ал.1, т.7 вр. чл.7, ал.6, т.6 ЗДСл е посочено цифрово и словесно са указани специфичните изисквания за „главен секретар“ от ръководно ниво 3А по К., нарушени при назначаването на Р. Г. С.. Това, че Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. не е упоменат

конкретният пункт от К., приложим за „главен секретар“ в ДКХ, а общо се препраща към изискванията за ранг и професионален опит за длъжностите от ръководно ниво ЗА не е формална нередовност, тъй като те са идентични за седемте длъжности от това ниво – видно от п.6 – п.12 К. за всички тях минимумите са ранг V-ти старши и професионален опит 7 години. Следователно правното основание по чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл е надлежно конкретизирано с нарушените според органа по назначаването изисквания по чл.7, ал.6, т.6 ЗДСл, който назовавайки ги е изложил своите съображения, мотивирали го да издаде Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г., така че не е възпрепятстван съдебния контрол, нито се явява накърнено правото на защита на служителя (решение № 9953 от 23.07.2009 г. по адм.д. № 633/09 г. на ВАС, V отделение, решение № 6066 от 06.06.2006 г. по адм.д. № 802/2006 г. на ВАС, V отделение). Извън това налично мотивиране, предвид изричното изброяване по чл.108, ал.1, изр.1, пр.2 ЗДСл на реквизитите ѝ и по аргумент за противното от чл.108, ал.1, изр.2 ЗДСл, доколкото случаят не е по чл.107, ал.1, т.5 ЗДСл, фактически обстоятелства не следва да се сочат в акта за прекратяване на служебното правоотношение, а липсата им не влече формална незаконосъобразност (така решение № 4056 от 24.03.2014 г. по адм.д. № 1786/14 г. на ВАС, 5-членен състав, решение № 5478 от 18.04.2013 г. по адм.д. № 11535/12 г. на ВАС, V отделение, решение № 12807/28.10.2014 г. по адм.д. № 5137/14 г. на ВАС, V отделение, решение № 12574 от 22.10.2014 г. по адм.д. № 2941/14 г. на ВАС, V отделение, решение № 29 от 06.01.2014 г. по адм.д. № 6773/13 г. на ВАС, 5-членен състав). Тезата на жалбоподателката, че Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г., че не били изложени фактическите обстоятелства, обуславящи обективна невъзможност за изпълнение на служебното правоотношение, се дължи на неправилно смесване на основанията по чл.107, ал.1, т.5 и т.7 ЗДСл, без отчитане на разликите във формата на акта за прекратяване на служебното правоотношение по чл.108, ал.1, изр.1 вр. чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл от тази по чл.108, ал.1, изр.2 вр. чл.107, ал.1, т.5 ЗДСл. Липсата на данни по Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. за придобития ранг е

несъществено нарушение на изискването за минимално необходимо съдържание на акта по чл.108, ал.1, изр.1 ЗДСл, тъй като не рефлектира върху изразената в него воля на органа по назначаването (решение № 4116 от 18.04.2006 г. на ВАС, V отделение). Отделно, в случаите по чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл този реквизит не подлежи на включване - съгласно чл.108, ал.2 ЗДСл при такова прекратително основание държавният служител не запазва ранга си, без което той не подлежи на отразяване в акта по чл.108, ал.1, изр.1 ЗДСл. Следователно формата на Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. е предписаната от специалния чл.108, ал.1, изр.1 ЗДСл, с приложимото в случая изключение по чл.108, ал.2 ЗДСл.

Съгласно чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато държавният служител е назначен при неспазване на условията по чл.7 ЗДСл и нарушението съществува към момента на прекратяване на правоотношението. Нормата на чл.7 ЗДСл, към който чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл препраща, определя условията, положителни и отрицателни, на които трябва да отговаря едно лице, за да бъде назначено за държавен служител. Тъй като те са самостоятелни, всички те следва да са едновременно изпълнени, за да възникне валидно служебно правоотношение, което да е непрекратимо по чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл. Наред с *основните* изисквания за назначаване на държавна служба, които чл.7, ал.1, т.1 – 5 ЗДСл пряко определят съгласно чл.14, ал.2 ЗА, по чл.7, ал.1, т.6 ЗДСл лицето трябва да отговаря също и на *специфичните* изисквания, предвидени с нормативни актове за заемане на съответна длъжност в администрацията, каквито са задължителните за нея *професионален опит* съгласно чл.14, ал.1 ЗА и *минимален ранг* съгласно чл.73, ал.3 ЗДСл. За периода от **21.10.2013 г.** – датата, от която е в сила назначаването на Р. Г. С. за длъжността „главен секретар“ в ДКХ по Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. на председателя на ДКХ, до **07.04.2014 г.** – датата, от която тя е освободена от нея, със Заповед №

ЧР-01-70/04.04.2014 г. на председателя на ДКХ, минималните изисквания за заемане на тази длъжност са определени без междинна промяна с т.6 К., приет с чл.1 от ПМС № 129/2012 г. (ред. - обн., ДВ, бр.49 от 2012 г., доп., бр.80 от 2012 г., изм. и доп., бр.25 от 2014 г.). По т.6 К. длъжностното й ниво е *ръководно ниво 3А* по чл.4, ал.1 от Наредбата за прилагане на К. (НПКДА), приета с чл.2 от ПМС № 129/12 г., длъжностното наименование е общо определено като „главен секретар в централна администрация с изключение на тази на Министерския съвет и министерство“; минималните изисквания за заемането й са: а) образователна степен – магистър; б) *ранг – V старши*; в) *професионален опит – 7 години*. Служебното правоотношение на Р. Г. С. е прекратено за това, че не притежава минималните ранг и професионален опит за „главен секретар“ от ръководно ниво 3А по К., приет с ПМС № 129/2012 г.

Съгласно легалната дефиниция по чл.73, ал.1 ЗДСл *рангът* е израз на професионалната квалификация на държавния служител като съвкупност от знания и умения, необходими за качественото изпълнение на длъжността. Ранговете се разделят в две групи „младши ранг“ и „старши ранг“, всяка с по пет степени – чл.73, ал.2 ЗДСл. При постъпването на Р. Г. С. за първи път на държавна служба със Заповед № 149/12.06.2007 г. на председателя на ДКХ, тя е назначена съгласно чл.9, чл.12 и чл.15 ЗДСл на длъжността „главен експерт“ в ДКХ и й е *определен* ранг III-ти младши, по реда на чл.74, ал.2 ЗДСл. Със Заповед № 2/05.01.2010 г. на председателя на ДКХ, видно от вписването на стр.34 от служебната й книжка, е повишена в II-ри младши ранг съгласно чл.75, ал.1 ЗДСл при заемане към съответния момент длъжност „старши юрисконсулт“ в ДКХ като I ниво администрация. При прекратяването на това й служебно правоотношение по чл.106, ал.1, т.2 ЗДСл, считано от 08.04.2013 г. Р. Г. С. е запазила така придобития ранг II-ри младши съгласно чл.108, ал.2 ЗДСл. При новото й постъпване на държавна служба в Областната администрация на Област С. със Заповед № ДС-216/10.10.2013 г. на Областния управител на

Област С. е назначена на длъжност началник отдел „Административно обслужване и финанси“ в Дирекция „Административно правно обслужване, финанси и управление на собствеността“ на непълно работно време по чл.16а ЗДСЛ, считано от 10.10.2013 г. при зачитане на вече придобития ранг II-ри младши. Като държавен служител от Областната администрация на Област С. по реда на чл.81а ЗДСл Р. Г. С. е преминала на държавна служба в администрацията на ДКХ по силата на писмено споразумение, сключено на 16.10.2013 г. между нея и органите по назначаване на тези две администрации – Областния управител на Област С. и председателят на ДКХ. Назначаването ѝ за „главен секретар“ в ДКХ не е предхождано от задължителния по чл.10, ал.1 ЗДСл конкурс предвид изключението по чл.10, ал.3 вр. чл.81а ЗДСл. Същевременно, при това нейно преминаване на държавна служба от една в друга администрация по чл.81а ЗДСл Р. Г. С. е *повишена от длъжност* „началник отдел“ в областна администрация, която е от длъжностно ниво – ръководно 7А, в длъжност „главен секретар“ в централна администрация с изключение на тази на Министерския съвет и министерство, която е от длъжностно ниво – ръководно 3А. Тъй като се касае за повишаване в длъжност в случай по чл.81а ЗДСл на държавен служител, който притежава по-нисък ранг – II-ри младши от минимално изискуемия се новата по-висока длъжност – ранг V-ти старши, със Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. на председателя на ДКХ едновременно с назначаването по чл.9 ЗДСл на Р. Г. С. за „главен секретар“ в ДКХ ѝ е определен ранг V-ти старши, който е и минимално предвиденият с т.6 К. за тази длъжност. Касае за *определяне на ранг* по чл.74, ал.3 ЗДСл в хипотеза на повишаване в длъжност в случай по чл.81а ЗДСл – то е извършено със Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. на председателя на ДКХ и е официално удостоверено с вписване в служебната книжка на държавния служител съгласно чл.110 вр. чл.112, ал.1, т.8 ЗДСл. При тази, както и при останалите хипотези на *определяне на ранг* по чл.74 ЗДСл, не се касае за *повишаване в ранг* по чл.75 ЗДСл и затова неприложими са изискванията за

последователно преминаване в следващ по-висок ранг по чл.25 и чл.26 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация, приета с чл.4 от ПМС № 129/12 г. Несъстоятелно е тезата на жалбоподателката, че в *кръга на оперативната самостоятелност* на председателя на ДКХ било да я приеме на държавна служба с V-ти старши – условията и редът като за определянето на ранг, така и за повишаването в ранг са *императивно* определени с чл.73 – чл.75 ЗДСл и чл.25 – чл.33 от Наредбата за условията и реда за оценяване на изпълнението на служителите в държавната администрация, без органът по назначаване да е дискреционно овластен да присъжда по свое свободно усмотрение ранг в която и да е хипотеза. Ответникът поддържа, че определеният на Р. Г. С. с негова Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. ранг V-ти старши „фактически не бил придобит от нея и погрешно бил вписан“, тъй като в нарушение на чл.74, ал.3 ЗДСл нямала годините професионален опит за новата по-висока длъжност „главен секретар“ в ДКХ. Аргументацията на ответника е, че при повишаването в длъжност по чл.81а ЗДСл на държавен служител, притежаващ по-нисък ранг от минималния за новата длъжност, на основание чл.74, ал.3 ЗДСл органът по назначаване можел да му определи минимално предвидения в К. ранг, ако държавният служител отговаря на изискванията за години професионален опит за заемане на новата, по-висока длъжност, в която се повишава – предпоставка, която в случая липсвала. По същността си това възражение на ответника е искане по настоящото дело да се упражни косвен съдебен контрол върху законосъобразността на Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. на председателя на ДКХ досежно определения с нея ранг V-ти старши на Р. Г. С., като се констатира присъждането му в противоречие с чл.74, ал.3 ЗДСл. Такова произнасяне по настоящото дело е недопустимо. Касае се за спор относно *съдържанието на служебно правоотношение* на Р. Г. С., възникнало при назначаването ѝ на държавна служба в администрацията на ДКХ със Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. на председателя на ДКХ, който съгласно чл.124, ал.1

ЗДСл е следвало да се предяви за разглеждане по реда на АПК в отделно съдебно производство. Тъй като Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. не е оспорена по съдебен ред в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 АПК след връчването ѝ на държавния служител на 17.10.2013 г., считано от 01.11.2013 г. същата е влязла в сила. В качеството ѝ на индивидуален административен акт, неоспорен пред съд и влязъл в сила, Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. подлежи на отмяна или изменение единствено чрез възобновяване по реда на глава седма от АПК. Такова извънредно административно производство не е образувано, респективно Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. не е отменена или изменена на което и да е от основанията по чл.99 АПК. Като стабилен административен акт, от който са придобити права от държавния служител, Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. не е свободно отменима или изменима от издалия я орган по назначаването – нито изрично с нарочна заповед, нито тацитно чрез Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. Същевременно твърдяната от ответника незаконосъобразност на Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. за определения с нея ранг V старши поради противоречие с чл.74, ал.3 ЗДСл не може да се провери по настоящото дело на база компетентността на съда по преюдициални въпроси по чл.17, ал.1 ГПК вр. чл.144 АПК, тъй като чл.17, ал.2, изр.2 АПК вр. чл.144 АПК императивно забранява всяко инцидентно произнасяне по *законосъобразността* на административен акт, независимо от вида му. По същата тази причина без обсъждане се оставя и доводът на жалбоподателката, че притежаваният от нея ранг V старши *отговарял* на чл.29, ал.2 от Наредбата за условията и реда за оценяване на изпълнението на служителите в държавната администрация. Съдът може само да съобрази, че Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. не е отменена с влязло в сила съдебно решение, нито чрез извънредния способ по глава седма от АПК с влязъл в сила административен акт по чл.99 АПК, и такава да я зачете с всичките ѝ правни последици, в т.ч. определения на Р. Г. С. ранг V-ти старши по чл.74, ал.3 ЗДСл. Тъй като това е *минималният ранг* за „главен секретар“ от ръководно ниво ЗА

по К., при положение, че същият е присъден на жалбоподателката едновременно с назначаването ѝ за „главен секретар“ в ДКХ към Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. към момента на това назначение – 21.10.2013 г. тя не го е притежавала, но го е придобила, независимо дали законосъобразно или не, с влизането на Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013г. в сила на 01.11.2013 г. Тоест, нарушение на специфично нормативно изискване за заемане на длъжността по чл.7, ал.1, т.6 ЗДСл – минимален ранг по чл.75, ал.3 ЗДСл при прекратяването на служебното ѝ правоотношение по чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл не е налице (решение № 10732 от 05.11.2017 г. по адм.д. № 4506/07 г. на ВАС, V отделение, решение № 2992 от 17.03.2008 г. по адм.д. № 283/2008 г. на ВАС, 5-членен състав). Същият този ранг V старши, обаче, ще бъде загубен с влизането на Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. на председателя на ДКХ в сила, *ex lege* съгласно чл.108, ал.2 вр. чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл, но не ретроактивно, а занапред.

Налице е, обаче, съставомерно по чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл неспазване на изискването по чл.14, ал.1 ЗА за наличие на задължителен *професионален опит* от минимум 7 години за заемането на длъжността „главен секретар“ от ръководно ниво ЗА по т.6 от К., приет с чл.1 от ПМС № 129/12 г. Общо легално определение за „*професионален опит*“ е дадено с § 1, т.8 от ДР на Закона за признаване на професионални квалификации (ред.-обн., ДВ, бр.13 от 2008 г., изм., бр.61 от 2011 г.) – *това е времето, през което заявителят действително и законно е упражнявал съответната професия в държава-членка*. Легална дефиниция за „*минимален професионален опит*“ се съдържа чл.2, ал.2 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, приета с чл.2 от ПМС № 129/12 г. (обн., ДВ, бр.49 от 2012 г., попр., бр.75 от 2012 г., изм., и доп., бр.80 от 2012 г. и бр.103 от 2012 г.) (НПКДА) – *това е времето, през което служителят е извършвал дейност в област или области, свързани с функциите, определени в длъжностната характеристика за съответната длъжност*. В случая **основната цел** на длъжността „главен

секретар“ на ДКХ съгласно чл.8, ал.1 ЗА, чл.9, ал.1 УПДКХНА и пункт 3 от утвърдената от председателя на ДКХ длъжностна характеристика е *осъществяване на административното ръководство на администрацията на комисията* като орган на държавна власт. **Областите на дейността й**, очертани с чл.8, ал.2 ЗА 9, ал.1 от УПДКХНА и пункт 4 от длъжностната характеристика са следните: *да координира и контролира административните звена на ДКХ за точното спазване на нормативните актове и законните разпореждания на председателя й; да отговаря за планирането и отчетността при изпълнението на ежегодните цели на администрацията на ДКХ; да участва в разработване и провеждане на политиката на ДКХ в областта на хазартната дейност.* **Задълженията** по чл.9, ал.2, т.1 – 12 УПДКХНА и п.5 от длъжностната характеристика са: да ръководи, координира и контролира функционирането на администрацията на ДКХ; да осигурява организационна връзка между председателя на ДКХ и административните звена, както и между самите административни звена; да организира разпределяне на задачите на съответни длъжностни лица според функционалната им компетентност, като ги възлага с писмени резолюции и да осъществява общ контрол за изпълнението на възложените задачи; да създава условия за нормална и ефективна работа на административните звена на комисията; да координира и контролира финансово-стопанската дейност на администрацията на ДКХ, както и дейността по стопанисването и управлението на държавната собственост, предоставена на комисията; да контролира движението на пощата, преписките и всички други материали, възлагани на администрацията на ДКХ; да контролира/отговаря за правилно водене и съхраняване на документацията на комисията; да предлага мерки за отстраняване на допуснати слабости и нарушения от администрацията на ДКХ и такива за подобряване на дейността й; да ръководи, координира и контролира изпълнението на допълнително възложените от председателя на ДКХ на служители от администрацията и др. При тази регламентация на функциите на „главен секретар“ в ДКХ,

необходимият за заемането на тази длъжност минимален професионален опит от 7 години по чл.2, ал.2 НПКДА следва да е формиран от време, през което кандидатът е извършвал дейности по *ръководство и управление на структури в администрацията*. Така е защото длъжността на „главен секретар“ в ДКХ е от длъжностни ниво – ръководно ЗА, поради което съгласно чл.4, ал.1 НПКДА принадлежи към *ръководните длъжности в администрацията* по чл.3, ал.1, т.1 НПКДА, чиито функции по чл.5, т.1 - 4 НПКДА са да ръководят, вкл. да планират, организират, контролират и координират съответната администрация и/или структурно звено; да отговарят пред органа на държавна власт за изпълнение на задачите на администрацията и/или структурното звено и да отчитат тази дейност; да ръководят работата на подчинените им служители в съответна администрация и/или структурно звено. Видно от пункт 7.1 от длъжностната характеристика и от приложението към чл.8 от УПДХНА, общият брой служители от администрацията на ДКХ, подчинени на главния секретар на ДКХ е 51 бр. по щат и при възникването, и при прекратяване на процесното служебно правоотношение. От събраните по делото доказателства, в т.ч. релевантните за доказването на професионален опит съгласно чл.2, ал.3, т.1 и 3 НПКДА заверени преписи – извлечения от трудова книжка и служебна книжка по чл.183, изр.1 ГПК вр. чл.144 АПК и констатацията по оригиналите им по чл.183, изр.2 ГПК вр. чл.144 АПК, се установи, че Р. Г. С. не притежава необходимия за заемане на длъжността „главен секретар“ от ръководно ниво ЗА по К. минимален професионален опит от 7 години. Като такъв не може да се зачете трудовият ѝ стаж от 6 месеца като „**сътрудник**“ в [фирма], 1 година и 9 месеца като „**сътрудник**“ в [фирма] и 8 месеца като „**юридически съветник**“ в [фирма], тъй като е придобит извън публичната администрация, в стопанската сфера, на длъжности, които не са ръководни. Не може да бъде зачетен като професионален опит по т.6 К. и трудовият стаж от 2 години, 6 месеца и 2 дни, придобит по трудовото правоотношение на Р. Г. С. с ДКХ за длъжността „**главен специалист**“ в Отдел „Административно-правно и

информационно обслужване и сигурност на информацията“. По чл.3, ал.1, т.3 и ал.2, чл.8, ал.1 и ал.2, т.1 от Наредбата за прилагане на Единния класификатор на длъжностите в администрацията, приета с чл.2 от ПМС № 47/2004 г. (обн., ДВ, бр.18 от 2004 г. – отм., бр.49 от 2012 г.) (НПЕКДА), в сила при действие на това трудово правоотношение от 09.12.2004 г. до 12.06.2007г, длъжността „главен специалист“ е *експертна със спомагателни функции* по подпомагане и осигуряване дейността на служителите от по-високи длъжностни нива, чрез техническа обработка на преписките, систематизиране на информация, административно обслужване. По длъжностната характеристика за „главен специалист-юрист“ в Отдел „АПИОСИ“ - ДКХ, основните ѝ функции са да осъществява процесуално представителство по дела на ДКХ; да дава становища по проекти за писма, доклади, възражения, да подготвя такива проекти; да създава и поддържа автоматизирани регистри за административнонаказателните преписки на ДКХ и плащанията от лицата, осъществяващи хазартна дейност с наложени глоби и имуществени санкции. Тоест, нито нормативно, нито като функции по длъжностна характеристика, длъжността „главен специалист“ в Отдел „АПИОСИ“ – ДКХ не е свързана ръководство и управление на структури на администрацията. По аналогични съображения, ирелевантен е служебният стаж на Р. Г. С. като „главен експерт“ от 12.06.2007 г. до 25.06.2007 г. в отдел „Финансово–стопански дейности“ на ДКХ и „старши юрисконсулт“ в Отдел „АПИОСИ“ от 25.06.2007 г. до 08.04.2013 г. Съгласно чл.3, ал.1, т.2, ал.2, т.1 НПЕКДА (отм.), в сила от 05.03.2004 г. до 01.07.2012 г., и идентичната уредба по чл.3, ал.1, т.2, ал.2, т.1 НПКДА, в сила от 01.07.2012 г. двете са от категорията на *експертните длъжности с аналитични функции*, общо формулирани в чл.6, ал.1, т.1–8 НПЕКДА (отм.), респ. чл.6, т.1-8 НПКДА, и специфицирани за „главен експерт“ с чл.7, ал.2 НПЕКДА (отм.), респ. чл.7, ал.2 НПКДА и за „старши юрисконсулт“ с чл.7, ал.4 НПЕКДА (отм.), респ. чл.7, ал.9 НПКДА, както и с кореспондиращите им длъжностни характеристики. Така определените

функции на „главен експерт–връзки с обществеността“ са да разпространява информационни материали за ДКХ, да следи за публикации за ДКХ в печата; да изготвя информационен бюлетин за ДКХ; да осъществява контакти с медиите, да организира пресконференции, брифинги, да изготвя становища, справки и докладни записки в тази област. Професионалният опит от длъжност с такъв профил е по връзки с обществеността, не по ръководство на администрация. Що се отнася до длъжността „старши юрисконсулт“ в ДКХ тя е свързана с процесуално представителство на комисията, изготвяне на становища и предложения за решение на правни проблеми, свързани с дейността ѝ – т.е., оглед формалната ѝ категоризация, и с оглед функциите ѝ, на нея не може да се добие професионален опит по ръководство на администрация. Такъв е единствено служебният стаж на Р. Г. С. за времето, през което е била „началник отдел „Административно обслужване и финанси“ в Областната администрация на Област С., тъй като само тази длъжност е *ръководна* по чл.4, ал.1 НПКДА вр. т.189 К. е ниво 7А. На тази длъжност, обаче, служебният стаж на Р. Г. С. е от 10.10.2013 г. до 21.10.2013 г. Тоест, тя е назначена за „главен секретар“, която длъжност е ръководна по чл.4, ал.1 НПКДА от ниво 3А, само с две по-високи нива над нея (1 и 2), на централна администрация, с функции по цялостното ѝ административно ръководство, с **11 дни** професионален опит на ръководна длъжност по чл.2, ал.2 НПКДА, при минимално изискуем се такъв по чл.14, ал.1 3А вр. т.6 К. – **7 години**. Това несъответствие не е последващо отстранено - като „главен секретар“ в ДКХ от 21.10.2013 г. до 07.04.2014 г. Р. Г. С. е придобила служебен стаж **5 месеца и 16 дни**, който сумиран с единствения ѝ предходен служебен стаж на ръководна длъжност – **11 дни** като началник отдел в Областната администрация на Област С., възлиза на **5 месеца и 27 дни**. Началната липса на изискуемия се професионален опит не е санирана с такъв, добит от възникване на служебното ѝ правоотношение за „главен секретар“ в ДКХ на 21.10.2013 г. до неговото прекратяване на 07.04.2014 г. Съдебната практика е константна, че

предвид формалната категоризация на длъжностите в администрацията и функциите им, за заемането на ръководна длъжност е необходим професионален опит, придобит от извършване на дейност(и) на длъжност(и) от същия вид – *ръководни* по чл.4, ал.1 НПКДА, тъй като на тях такъв може да се добие поради еднаквите техни цели, области и основни функции по административно ръководство на администрацията на орган на държавна власт с произтичащите организация и координация на дейността на административни звена (решение № 814 от 24.01.2015 г. по адм.д. № 5259/14 г. на ВАС, V отделение; решение № 10732 от 05.11.2017 г. по адм.д. № 4506/07 г. на ВАС, V отделение, решение № 2992 от 17.03.2008 г. по адм.д. № 283/08 г. на ВАС, 5-членен състав; решение № 9067 от 30.06.2014 г. по адм.д. № 4902/14 г. на ВАС, 5-членен състав, решение № 13895 от 28.10.2011 г. по адм.д. № 13715/10 г. на ВАС, V отделение, решение № 9330 от 03.07.2014 г. по адм.д. № 5271/14 г. на ВАС, V отделение, решение № 2895 от 27.02.2014 г. по адм.д. № 6331/2013 г. на ВАС, V отделение). Или, сумиран, професионалният опит на Р. Г. С. по чл.2, ал.2 НПКДА от служебен стаж на ръководни длъжности в администрацията към датата на прекратяване на служебното правоотношение е **5 месеца и 27 дни** при предвиден за длъжността „главен секретар“ в ДКХ минимум от **7 години**

. Несъответствието е така съществено, че компрометира целта на ЗДСл за постъпателна кариера в администрацията, при която до ръководни длъжности от по-високи нива се стига след преминаването през *ръководни длъжности от по-ниска нива*. Р. Г. С. е заела направо йерархически най-висшата административна длъжност „главен секретар“ по чл.8, ал.1 ЗА на централна администрация от ниво ЗА, със символичен професионален опит от 11 дни, добит на ръководна длъжност от ниво 7А в областна администрация в рамките на процедура по преминаване по чл.81а ЗДСл, реализирана при заобикаляне на задължителния конкурс по чл.10, ал.1 ЗДСл за назначаване на държавна

служба. От направения по-горе преглед на функциите на „главен секретар“ в ДКХ по чл.8 ЗА, чл.9 от У. правилник на ДКХ, чл.5 НПКДА и длъжностната характеристика е видно, че определените са с тях функции са по административното ръководство на администрацията но комисията. Ето защо професионалният опит на Р. Г. С. по държавния надзор върху хазартната дейност, добит от експертни длъжности в ДКХ, можеше да е релевантен, ако бе комбиниран и с професионален опит на ръководни длъжности, добит в същата или друга администрация, и то с продължителност, което да не е 11 дни или да е иначе пренебрежимо малка. Такава интердисциплинарност или такава комбинация от видове опит в случая няма, поради което не се налага да се обсъжда дали *съотношението* от опит на експертни длъжности спрямо този на ръководни е адекватно или не. Р. Г. С. е назначена за „главен секретар“ в ДКХ с 11 дни стаж на ръководна длъжност, явно недостатъчен за длъжност, чиито функции по чл.8 ЗА, чл.9 от У. правилник на ДКХ, чл.5 НПКДА и длъжностната характеристика са по административно *ръководство* на администрацията на ДКХ. Изводът е, който се налага е, че е назначена за „главен секретар“ в ДКХ при неспазване на условието по чл.7, ал.1, т.6 ЗДСл за професионален опит от 7 г. по т.6 от К., без нарушението да е отпаднало до прекратяване на служебното й правоотношение. Така констатираното несъответствие с това специфично, нормативно изискване за професионален опит по чл.2, ал.2 НПКДА вр. т.6 К. за заемането на процесната длъжност в ДКХ, *самостоятелно* обуславя приложението на чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл, без оглед на липсата или наличието и на минимален ранг. Постановеното със Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. прекратяване на служебното правоотношение чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл не в противоречие с тези материалноправни разпоредби.

Съобразена е и целта на закона държавната служба да се изпълнява от лица, отговарящи на нормативните изисквания за назначаването им - и общи за всички държавни служители, и специфичните за конкретната длъжност, с оглед

надлежното ѝ осъществяване, без недопустими изключения.

Неоснователни са доводите на жалбоподателката, че след като веднъж председателят на ДКХ я назначил за „главен секретар“ на комисията, същият не можел пет месеца по-късно да преразгледа това си решение, уволнявайки я. Нормата на чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл не изисква органът по назначаването, издал акта по чл.9 ЗДСл за назначение на определен държавен служител, да е *различен* от органа, издал акта по чл.108, ал.1 ЗДСл за прекратяване на служебното му правоотношение. Персоналното съвпадение на председателя на ДКХ, подписал както Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г., така Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г., не го дисквалифицира и не отнема прекратителната му компетентност по чл.108, ал.1, изр.1 ЗДСл. Същата не е преклудирана и по причина, че именно председателят на ДКХ е инициирал процедурата по чл.81а ЗДСл, приключила с тристранното споразумение от 16.10.2013 г. Все в тази връзка, това, че със Заповед № ЧР-01-320/17.10.2013 г. ответникът е *признал* на жалбоподателката наличието на ранг и професионален опит за „главен секретар“ в ДКХ, не значи, че това му признание не е едностранно оттеглимо от него, нито, че така е преклудирано правото му по чл.107, ал.1., т.7 ЗДСл да отрече това съответствие, ако последващо открие нарушения. Изпълнението на държавната служба е подчинено на императивни правила за възникването на служебното правоотношение и статута на държавните служители. С оглед гарантирането им, чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл предвижда прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването, установил порок при възникването му, който не е бил заличен впоследствие. Релевантно е обективното несъответствие с едно или повече от условията за назначаване на държавна служба по чл.7 ЗДСл, а ирелевантна и причината за това несъответствие, и и/или (не)виновността на страните по служебното правоотношение. Добросъвестността на държавния служител като незнание за нарушенията при назначението му, не изключва приложението на чл.107, ал.1,

т.7 ЗДСл спрямо него. Разпоредбата е въведена, за да препятства всяка възможност неправомерното назначаване на държавна служба юридически да се стабилизира само, защото е фактически извършено. Ако е невалидно възникнало и не е санирано, всяко служебно правоотношение подлежи на задължително прекратяване от органа по назначаване съгласно чл.107, ал.1, т.7 ЗДСл, без ограничение във времето и/или каквато и да е друга дерогация.

След така извършената проверка по чл.168, ал.1 АПК, съдът намира оспорената заповед за законосъобразно издадена без отменителни основания по чл.146, т.1 – 5 АПК. Жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

При този изход на делото, жалбоподателката няма право на разноси по чл.143, ал.1 АПК. На ответника на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК се присъжда претендираното възнаграждение в предвидения с чл.8, ал.3 вр. чл.7, ал.1, т.1 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното на основание чл.172, ал.2, предл. последно АПК,
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.–град, Първо отделение, 21 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Р. Г. С. ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ап.6 срещу Заповед № ЧР-01-70/04.04.2014 г. на председателя на Държавната комисия по хазарта, с която на основание чл.107, ал.1, т.7 вр. чл.7, ал.1, т.6 и чл.108 ЗДСл и чл.6, ал.3, т.6 от У. правилник на Държавната комисия по хазарта и нейната администрация е прекратено служебното й правоотношение за длъжността „главен секретар“ в Държавната комисия по хазарта.

ОСЪЖДА Р. Г. С. ЕГН [ЕГН] от гр. С., [улица], ап.6 да заплати на Държавната комисия по хазарта – [населено място], [улица] на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. чл.144 АПК сумата **200 лв.** (двеста лева) - юрисконсултско

възнаграждение по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от деня на съобщаването му на страните с връчени преписи.

СЪДИЯ: _____